

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 64

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 11 februarie 1998

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 542 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă	2	Decizia nr. 567 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , art. 330 ² și ale art. 330 ³ din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 543 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	3	Decizia nr. 568 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	10-11
Decizia nr. 544 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	4	Decizia nr. 569 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330 ¹ , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	11-12
Decizia nr. 545 din 2 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	5	Decizia nr. 570 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	13
Decizia nr. 549 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	6-7	Decizia nr. 571 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă.....	14-15
Decizia nr. 565 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	7-8	Decizia nr. 572 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	15-16
Decizia nr. 566 din 4 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	8-9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 542
din 2 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Bratu Vladimir împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.257/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Bratu Vladimir.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Bratu Vladimir împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 543
din 2 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330² din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția invocată este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Costin Mircea Dan și Costin Rodica împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.215/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Costin Mircea Dan și Costin Rodica.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională.

Împotriva deciziei sus-menționate Costin Mircea Dan a declarat recurs, în termen legal. Motivele de recurs privesc:

— necitarea părților la primul termen;

— Curtea a soluționat cauza prin prisma propriei practici și nu s-a pronunțat pe fondul excepției ridicate de parte.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în vigoare la data judecării în primă instanță a cauzei, în cazul în care judecătorul-raportor consideră că excepția este vădit nefondată sau încalcă prevederile art. 23 alin. (3) din lege, propune convocarea completului, care poate hotărî, cu unanimitate de voturi, respingerea excepției fără citarea părților. Soluția este deci legală și nu încalcă prevederile art. 24 din Constituție. În recurs, judecarea se face, în toate cazurile, cu citarea părților.

În temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, „Deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor. Ele se publică în Monitorul Oficial al României“. Susținerile recurentului, prin care invocă neconstituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă, se referă la aspecte asupra cărora instanța constituțională s-a pronunțat anterior. Este firesc ca, în asemenea cazuri, Curtea să evoce practica sa jurisdicțională, deoarece, pronunțându-se asupra problemelor de drept, ea nu se substituie instanțelor judecătorești, în fața cărora părțile pot să-și valorifice interesele.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Costin Mircea Dan împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

* Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 544

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Petrescu Valeriu Athanase și Mărgăritescu Carmina-Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.162/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Petrescu Valeriu Athanase și Mărgăritescu Carmina-Maria.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins, ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate invocată, reținând că textul atacat a suferit modificări prin Legea nr. 17/1997.

Împotriva deciziei sus-menționate Petrescu Valeriu Athanase și Mărgăritescu Carmina-Maria au declarat recurs, în termen legal, pentru următoarele motive:

— conexarea pricinilor, măsură luată de instanța de fond, încalcă prevederile art. 164 din Codul de procedură civilă;

— în mod nejustificat s-a respins excepția cu privire la art. 330 și la art. 330¹ din Codul de procedură civilă, deoarece se încalcă egalitatea părților și caracterul echitabil al procesului civil, afectându-se stabilitatea raporturilor civile reglementate;

— faptul că recursul în anulare este pus la îndemâna unui element străin de părțile în cauză încalcă principiile de bază ale procesului civil și ale organizării judecătorești;

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Petrescu Valeriu Athanase și Mărgăritescu Carmina-Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 545

din 2 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Petrescu Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997^{*)}.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 18 noiembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.156/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Petrescu Mircea.

Prin Decizia nr. 57 din 25 martie 1997 Curtea Constituțională a respins, ca vădit nefondată, fiind lipsită de obiect, excepția de neconstituționalitate, reținând că textul atacat a suferit modificări prin Legea nr. 17/1997.

Împotriva deciziei sus-menționate Petrescu Mircea a declarat recurs, în termen legal, pentru următoarele motive:

— conexarea pricinilor, măsură luată de instanța de fond, încalcă prevederile art. 164 din Codul de procedură civilă;

— în mod nejustificat s-a respins excepția cu privire la art. 330 și la art. 330¹ din Codul de procedură civilă, deoarece se încalcă egalitatea părților și caracterul echitabil al procesului civil, afectându-se stabilitatea raporturilor civile reglementate;

— faptul că recursul în anulare este pus la îndemâna unui element străin de părțile în cauză încalcă principiile de bază ale procesului civil și ale organizării judecătorești;

— exercitarea recursului în anulare numai de procurorul general contravine dispozițiilor art. 128, ale art. 11 alin. (2)

și ale art. 20 din Constituție, coroborate cu art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;

— în mod implicit, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția invocată este nefondată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Întrucât excepțiile de neconstituționalitate invocate în mai multe dosare ale Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, între care și Dosarul nr. 1.156/1996, având ca reclamant pe autorul prezentului recurs, se refereau la aceleași dispoziții legale și pentru o mai bună administrare a justiției, completul de trei judecători a dispus conexarea dosarelor. Soluția este îndreptățită legal și ea nu încalcă o dispoziție sau un principiu constituțional.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă direct în recurs, în fața Curții, nu poate fi primită, fiind contrară procedurii de control constituțional.

În legătură cu motivul de recurs privind neconstituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă, instanța de fond a apreciat corect că excepția este lipsită de obiect, având în vedere modificarea textului prin Legea nr. 17/1997. Aspectele invocate privesc, în realitate, principiul succesiunii legilor în timp și nu vizează neconstituționalitatea textului criticat.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Petrescu Mircea împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 2 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) Decizia Curții Constituționale nr. 57 din 25 martie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 27 noiembrie 1997.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 549

din 4 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, invocată de contestatoarea Drăgoescu Elena în Dosarul nr. 1.649/1996 al Judecătoriai Deta, județul Timiș.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.649/1996, Judecătoria Deta, județul Timiș, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 112/1995, invocată de contestatoarea Drăgoescu Elena.

În motivarea excepției autoarea acesteia susține că art. 26 din Legea nr. 112/1995 și alte articole care se referă la statutul foștilor și actualilor proprietari contravin art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție prin aceea că încalcă principiul neretroactivității legii civile.

Exprimându-și opinia, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată nu poate fi primită pentru următoarele considerente:

— prin modul de reglementare al art. 26 din Legea nr. 112/1995 nu se încalcă principiul egalității în drepturi consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât este echitabil ca legea să facă distincție între foștii proprietari, ale căror locuințe au trecut în proprietatea statului cu plata unor despăgubiri, și cei ale căror locuințe au fost trecute în proprietatea statului fără plata unor despăgubiri;

— trebuie recunoscut dreptul puterii legiuitoare de a hotărî asupra regimului juridic al bunurilor intrate în proprietatea statului în baza unor titluri conforme cu legislația existentă în momentul dobândirii dreptului de proprietate, precum și de a stabili modul în care foștii proprietari beneficiază de măsuri reparatorii, fără a aduce atingere modalității în care legile anterioare Constituției din 1991 au constituit drepturile.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate s-au solicitat, potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că dispozițiile art. 26 din Legea nr. 112/1995 nu încalcă principiile consacrate în Constituție, fiind vorba doar de tratarea în mod diferit a unor situații de fapt diferite și că „este echitabil ca legea să facă distincție între foștii proprietari, ale căror locuințe au trecut în proprietatea statului cu plata unor despăgubiri, și cei ale căror locuințe au fost preluate fără plată de despăgubiri“.

De asemenea, se susține că exceptarea de la aplicarea prevederilor legii a imobilelor preluate în proprietatea statului prin sentințe penale sau prin sentințe pronunțate în baza Legii nr. 18/1968 corespunde principiului constituțional al separației puterilor în stat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, precum și dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția invocată cu privire la dispozițiile art. 26 din Legea nr. 112/1995, fiind legal sesizată.

Pe fond, art. 26 din Legea nr. 112/1995 prevede că foștii proprietari ai imobilelor cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului sau a altor persoane juridice, cu plata unor despăgubiri, nu mai beneficiază de măsurile reparatorii prevăzute de lege, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 2 alin. 2 din aceasta. Alin. 2 al aceluiași articol dispune ca măsurile reparatorii prevăzute de Legea nr. 112/1995 să nu se aplice în cazul imobilelor cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului prin hotărâri judecătorești penale ori în temeiul Legii nr. 18/1968.

La alin. 3 al art. 26 se prevede că suprafețele de teren preluate de stat sau de alte persoane juridice, aflate la data de 22 decembrie 1989 în posesia acestora și care depășesc suprafața aferentă construcțiilor, rămân în proprietatea statului.

În legătură cu neconstituționalitatea acestor prevederi, se constată că autoarea acesteia invocă principiul statuat de art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile, și de art. 16 alin. (1) din legea fundamentală, conform căruia cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Or, prevederile art. 26 din Legea nr. 112/1995 nu au caracter retroactiv, ele aplicându-se de la data intrării în vigoare a acesteia (conform art. 29 din lege), neafectând situația juridică stabilită anterior. În acest sens, este justă opinia Judecătoriai Deta, potrivit căreia trebuie recunoscut dreptul puterii legiuitoare de a hotărî asupra regimului juridic al bunurilor intrate în proprietatea statului în baza unor titluri conforme cu legislația în vigoare în momentul dobândirii

dreptului de proprietate, precum și de a stabili modul în care foștii proprietari beneficiază de măsuri reparatorii, fără a aduce atingere modalităților în care legile anterioare Constituției din 1991 au constituit drepturile. De asemenea, art. 26 nu contravine principiului egalității cetățenilor, statuat de art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece nu instituie un regim juridic discriminator care să poată constitui temei

legal pentru constatarea neconstituționalității lui. Este echitabil, astfel cum opinează instanța judecătorească, ca legea să facă distincție între foștii proprietari, ale căror locuințe au trecut în proprietatea statului cu plata unor despăgubiri, și cei ale căror locuințe au fost trecute în proprietatea statului fără plata unor despăgubiri.

Pentru considerentele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, invocată de Drăgoescu Elena în Dosarul nr. 1.649/1996 al Judecătoriei Deta, județul Timiș.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasile Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 565

din 4 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimaii-reclamanți Bлага Ana și Wiesenmayer Wilhelm în Dosarul nr. 623/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 26 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 623/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimaii-reclamanți Bлага Ana și Wiesenmayer Wilhelm.

Excepția nu este motivată.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

În urma examinării actelor și lucrărilor dosarului, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate ridicată nu poate fi primită, întrucât nu este motivată, încălcându-se astfel prevederile imperative ale art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora sesizările adresate Curții trebuie motivate.

Nici încheierea de sesizare și nici notele scrise, referitoare la excepția invocată, nu indică, în nici un fel, motivele ce justifică ridicarea excepției, nementionând nici o prevedere constituțională în raport cu care textul de lege atacat ar fi neconstituțional. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt neconstituționale numai prevederile legale care încalcă dispozițiile sau

principiile Constituției, iar potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederii atacate, numai în limitele sesizării. În consecință, excepția ridicată nu constituie o excepție de neconstituționalitate în sensul constituțional și legal al termenului. Altminteri, ar însemna ca jurisdicția constituțională să se substituie părții în ceea ce privește invocarea motivului de neconstituționalitate ridicat, exercitând astfel, sub acest

aspect, un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil cât timp controlul pe calea excepției de neconstituționalitate nu se poate exercita decât la sesizare.

În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997 și din Decizia nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997 și, respectiv, nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (2), al art. 12 alin. (2), al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Blaga Ana și Wiesenmayer Wilhelm în Dosarul nr. 623/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 566

din 4 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Eliade Dinu și Eliade Florica Lelia în Dosarul nr. 626/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 26 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 626/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale

art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimații-reclamanți Eliade Dinu și Eliade Florica Lelia.

Excepția nu este motivată.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Curtea reține că motivele ce justifică ridicarea excepției nu sunt arătate nici în încheiere și nici în notele scrise, referitoare la excepția ridicată, și nu este menționată nici o dispoziție constituțională în raport cu care textele de lege

atacate ar fi neconstituționale. Conform prevederilor cuprinse în art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt neconstituționale acele prevederi legale care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar potrivit art. 144 lit. c) din legea fundamentală și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederii atacate, numai în limitele sesizării. Așadar, neindicarea de către autorul excepției a normei constituționale pentru care consideră că textul legal atacat este neconstituțional constituie un motiv de respingere a excepției, întrucât ea nu constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate, în sensul constituțional al

termenului. Această consecință se impune, întrucât jurisdicția constituțională nu se poate substitui părții în privința invocării motivului de neconstituționalitate, pentru că un control din oficiu este inadmisibil, având în vedere că nu se poate exercita, decât la sesizare, controlul pe calea excepției de neconstituționalitate. În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale cu privire la inadmisibilitatea invocării unei excepții direct în fața acesteia, care, în toate cazurile, s-a referit la motive noi de neconstituționalitate ce nu fuseseră ridicate prin încheierea de sesizare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (2), al art. 12 alin. (2), al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimății-reclamantii Eliade Dinu și Eliade Florica Lelia în Dosarul nr. 626/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 567

din 4 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330² și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330² și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Lovin Maria Emilia Eliza în Dosarul nr. 498/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 498/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330² și ale art. 330³ din Codul de

procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Lovin Maria Emilia Eliza.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (2) și ale art. 128 din Constituție, ale art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, precum și „principiilor constituționale ale autorității lucrului judecat și ale stabilității hotărârilor judecătorești”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să

soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹, art. 330² și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 330² și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat, pe de o parte, că prevederile art. 330² alin. 2 și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, în baza prevederilor art. 23 alin. (6) din aceeași lege.

De asemenea, urmează să fie respinsă și excepția privind dispozițiile art. 330² alin. 2 și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă, ca fiind nefondată, întrucât nu au inter-

venit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea nu se poate pronunța asupra dispozițiilor legale modificate, întrucât, în noua lor redactare, soluția legislativă este diferită față de cea anterioară modificării, urmând ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca lipsită de obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330² și ale art. 330³ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Lovin Maria Emilia Eliza în Dosarul nr. 498/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 568

din 4 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³
și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public, a intimatei-reclamante Georgescu Victoria Alexandrina și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamante Georgescu Victoria Alexandrina și Georgescu Mioara Alexandrina în Dosarul nr. 4.244/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 4.244/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a

dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimitele-reclamante Georgescu Victoria Alexandrina și Georgescu Mioara Alexandrina.

Excepția nu este motivată.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

În urma examinării actelor și lucrărilor dosarului, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate ridicată nu poate

fi primită, întrucât nu este motivată, încalcându-se astfel prevederile imperative ale art. 12 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit cărora sesizările adresate Curții trebuie motivate.

Nici încheierea de sesizare și nici notele scrise, referitoare la excepția invocată, nu indică, în nici un fel, motivele ce justifică ridicarea excepției, nementionând nici o prevedere constituțională în raport cu care textul de lege atacat ar fi neconstituțional. Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt neconstituționale numai prevederile legale care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției, iar potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității prevederii atacate numai în limitele sesizării. În consecință, excepția ridicată nu constituie o excepție de neconstituționalitate în sensul constituțional și legal al termenului. Altminteri, ar însemna ca jurisdicția constituțională să se substituie părții în ceea ce privește invocarea motivului de neconstituționalitate ridicat, exercitând astfel, sub acest aspect, un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil cât timp controlul pe calea excepției de neconstituționalitate nu se poate exercita decât la sesizare.

În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din Decizia nr. 338 din 18 iulie 1997 și din Decizia nr. 392 din 15 octombrie 1997, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 21 iulie 1997 și, respectiv, nr. 299 din 4 noiembrie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 2 alin. (2), al art. 12 alin. (2), al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Georgescu Victoria Alexandrina și Georgescu Mioara Alexandrina în Dosarul nr. 4.244/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 569 din 4 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Stanciu-Stănculescu Ion în Dosarul nr. 512/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și a intimatului-reclamant Stanciu-Stănculescu Ion, autorul excepției, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330³ și

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 26 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 512/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Stanciu-Stănciulescu Ion.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2) și ale art. 128 din Constituție, cât și celor ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, „care se referă la soluționarea cauzelor într-un timp rezonabil”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 pct. 1, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul-reclamant Stanciu-Stănciulescu Ion în Dosarul nr. 512/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330 pct. 1, art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, și a constatat că prevederile art. 330 pct. 1, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale, iar argumentele ce au fundamentat deciziile menționate mai sus subzistă și în cauza de față, urmează să fie respinsă, ca fiind nefondată, excepția de neconstituționalitate ridicată împotriva dispozițiilor legale arătate.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Având în vedere cele expuse mai sus, Curtea reține că nu se poate pronunța asupra dispozițiilor legale modificate, întrucât, în noua lor redactare, soluția legislativă este diferită față de cea anterioară modificării, urmând ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca lipsită de obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 570

din 4 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Claudia Miu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Călinescu Ilze în Dosarul nr. 514/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 26 iunie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 514/1997 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Călinescu Ilze.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate, potrivit cărora recursul în anulare se poate declara oricând, încalcă ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenești. Se mai susține că, prin „posibilitatea declarării oricând a recursului în anulare, Ministerul Public își încalcă rolul și menirea pentru care a fost creat, contravenind dispozițiilor art. 130 alin. (1) din Constituție, de a apăra ordinea de drept și drepturile și libertățile cetățenilor“.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de intimata-reclamantă Călinescu Ilze în Dosarul nr. 514/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

La 26 iunie 1997, când a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă erau deja modificate prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, instituindu-se termenul de 6 luni, în interiorul căruia procurorul general poate declara recurs în anulare, termen ce începe să curgă de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Curtea Constituțională, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, este competentă să decidă asupra excepțiilor de neconstituționalitate ce vizează dispozițiile legale în vigoare. Or, norma legală, cuprinsă în actualul articol 330¹ din Codul de procedură civilă, nu menține soluția legislativă din textul legal modificat, astfel încât se constată că excepția este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 571****din 4 decembrie 1997****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul Vlad Octavian Gabriel în Dosarul nr. 2.032/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția comercială.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția comercială, prin Încheierea din 8 iulie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.032/1996 al acestei instanțe, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul Vlad Octavian Gabriel.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale atacate, ce reglementează posibilitatea procurorului general de a promova recurs în anulare, încalcă dispozițiile art. 131 alin. (1) din Constituția României, care prevăd că procurorii își desfășoară activitatea sub autoritatea ministrului justiției, considerând că, în consecință, această cale de atac „putea fi promovată numai la cererea acestuia”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții Camerei Deputaților și Senatului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția referitoare la dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă, cu care a fost legal sesizată.

Prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă și a constatat că acestea nu contravin unor prevederi constituționale.

Prevederile art. 128 din Constituție, potrivit cărora căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești se exercită de către părțile interesate și Ministerul Public, în condițiile legii, îi conferă procurorului general legitimarea constituțională să declare recursul în anulare, cu respectarea condițiilor impuse de lege. Examinând condițiile impuse de art. 330 din Codul de procedură civilă, rezultă că procurorul general este titularul recursului în anulare, ministrul justiției având însă posibilitatea să-i ceară acestuia exercitarea căii de atac. Această prevedere legală nu încalcă prevederile art. 131 din Constituție, întrucât modul în care își exercită ministrul justiției autoritatea asupra procurorilor depinde de reglementarea legală a acestei autorități, potrivit Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, modificată prin Legea nr. 142/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 25 iulie 1997. Așadar, exercitarea recursului în anulare de către procurorul general, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, corespunde atât statutului constituțional al Ministerului Public, cât și autorității exercitate de ministrul justiției asupra procurorilor, sens în care Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 339 din 18 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 25 iulie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de intimatul Vlad Octavian Gabriel în Dosarul nr. 2.032/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția comercială.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 572

din 4 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³
și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Pardău Lia și Pardău Platon împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 noiembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 26 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Pardău Lia și Pardău Platon.

Prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997 Curtea Constituțională a respins, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1997, prin care s-a statuat că prevederile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar cele ale art. 330² alin. 1 sunt neconstituționale.

Cât privește dispozițiile art. 330¹ din același cod, prin Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996 s-a constatat că prevederile acestui articol sunt neconstituționale, în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Pardău Lia și Pardău Platon, cu motivarea că art. 330 din Codul de procedură civilă, care reglementează dreptul procurorului general de a declara recurs în anulare într-o cauză civilă de revendicare a unui imobil, încalcă dispozițiile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, care ocrotesc și garantează dreptul de proprietate, precum și principiul stabilității raporturilor juridice și al egalității de tratament a părților în procesul civil.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece, cu privire la constituționalitatea dispozițiilor legale atacate, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care sunt obligatorii *erga omnes*, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Guvernului și Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile

*) Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 23 octombrie 1997.

art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul declarat de Pardău Lia și Pardău Platon este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Sușinerile potrivit cărora art. 330 din Codul de procedură civilă este neconstituțional, deoarece încalcă prevederile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, nu pot fi reținute.

Dispozițiile constituționale ale art. 41 și 135 alin. (1) prevăd că dreptul de proprietate este ocrotit și garantat, conținutul și limitele acestuia fiind stabilite prin lege. Exercițarea recursului în anulare nu este de natură a aduce atingere dreptului de proprietate, așa cum este el reglementat prin dispozițiile constituționale citate. Prin definiție, rolul și funcționalitatea unei căi de atac sunt acelea de a îndrepta posibilele erori de legalitate sau de temeinicie, săvârșite de instanțele judecătorești în pronunțarea unor hotărâri. Or, exercitarea acestei căi de atac nu poate

intra în conflict cu drepturile care aparțin persoanelor fizice și juridice în baza unor hotărâri judecătorești. Aceste hotărâri, pentru a constitui un fundament legal al drepturilor recunoscute, trebuie să fie pronunțate în condiții de legalitate și de temeinicie, iar verificarea lor constituie un obiectiv esențial al oricărei căi de atac prevăzute de lege.

În motivarea recursului se susține, de asemenea, neconstituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă, care încalcă principiul stabilității raporturilor juridice și al egalității de tratament a părților în procesul civil. Cu privire la aceste aspecte, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996. Argumentele care au fundamentat decizia citată subzistă și în cauza de față și nu au intervenit elemente noi care să justifice modificarea practicii jurisdicționale a Curții Constituționale.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Pardău Lia și Pardău Platon împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 4 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.